

at forfærdige dens Skelet. Resultaterne af Undersøgelserne blive, at den paa ingen Maade kan forenes med Aalegruppen, fra hvilken den bortfjerner sig i mange Henseender, og især ved Dannelsen af dens Kjævebeen, ved Gjællelaaget, som er af normal Form og Störrelse, ved Straalerne i Gjællemembranen, som ere korte, og ved Beliggenheden af Gjælleaabningerne foran og over Brystfinnerne. Derimod er den meget beslægtet med *Ophidium*. Kjævebenene ere hos begge ligedannede. Den har samme Tandform som *Ophidium barbatum* og *Vassalli* med Hensyn paa Stedet, og Tænderne selv frembyde kun ubetydelig Forskjel i Henseende til Dannelsen. Den störste Forskjel ligger i Gjælleaabningen, som hos den grønlandske Art kun er liden og rund, og stillet imellem Nakken og det överste Hjørne af Brystfinnerne, hos *Ophidium*slægten derimod meget stor og strækkende sig fra Nakken til langt under Struben. De indvortes Afvigelser ere endnu större. Svømmeblæren er aldeles forsvunden, og den tarmformige Mave aabner sig uden at antage nogen Forandring i sin Retning i Tyndtarmen, som har tvende korte kegleformige Blindtarme tæt ved Mundingen. *Ophidium viride* vil saaledes komme til at danne en egen Slægt, hvis eneste endnu bekjendte Art har 6 Straaler i Gjællemembranen, 11 i Brystfinnerne, 97 tydelige og deelte i Rygfinnen indtil Halens Midte og 71, derfra regnet, i den med Rygfinnen til en spids kort Halefinne sammenlöbende Gadborfinne.

Professor Zeise har fortsat sine i forrige Aarsberetning omtalte Undersøgelser over Phosphorets Evne at reducere Metaller. Paa flere Maader har han derved forsøgt dets Ledeevne, dels ligefrem, ved et meget fiint angivende Galvanometer, dels ved at construere et voltaisk Apparat af Kobber og Phosphor af flere Led. Men i intet Tilfælde viste sig tydelig Ledeevne. Dette

bragte ham til at variere sit i forrige Aarsberetning anførte Forsøg med Phosphor og Platin saaledes, at han omhyggeligt bedækkede med Klæbvox det Sted, hvor Phosphorstangen og Platinstangen vare sammenföiede: — og nu udsatte sig intet Kobber paa Platinet. Heraf maa da sluttes, at det kun er ved Beröring mellem Platinet og det först ved Phosphoret udskilte Kobber, at den galvaniske Strömning indtræder. Dog fortjener herved at mærkes, at en Platinstrimmel ene i Forbindelse med en Kobberstrimmel overtrækkes meget langsommere med Kobber, end naar den tillige er i Forbindelse med Phosphor.

Ligeledes har han givet en Beretning om nogle Forsög, som han har udfört, tildeels for flere Aar siden, ved at fortsætte sine i Aarsberetningen for 1825 og 1826 omtalte Undersögelse over Platinchlorid, behandlet med Alcohol. Han har nemlig fundet, at *Tvechloridet* forandres ved Alcohol til en særegen Forening af Platin, Chlor, Kulstof og Brint, som udmærker sig ved følgende Egenskaber: *a)* ophedet i fast Tilstand, giver den Platin og Kul under Udvikling af en brændbar Luft og af Saltsyreluft; *b)* ophedet i oplöst Tilstand giver den metallisk Platin og en brændbar Luft; *c)* ophedet i oplöst Tilstand med caustisk Kali giver den, ligeledes under Udvikling af nogen brændbar Luft, et sort, exploderende Pulver; *d)* med Svovlbrint giver den et guult Bundfald, som snart bliver sort, og da ligeledes er exploderende; *e)* salpetersyret Sölvilte sat til Oplösningen udfælder strax en Deel af Chloret, men en anden Deel udskilles ikke, förend Oplösningen har været ophedet, og derved har udsat Platin; *f)* Oplösningen giver ikke Bundfald, hverken med *Chlorkalium*, eller med *Chlorammonium*; *g)* den giver en chemisk Forening med *Chlorkalium*, som anskyder i meget regelmæssige gule Krystaller.

Professor *Forchhammer* forelagde Selskabet en Afhandling, hvori han beviste, at de fleste Leerarter ved Hjælp af Svovlbrint kunne adskilles i to mekanisk-blandede Stoffer, hvoraf det ene er et metallisk Silicat, som fuldkomment decomponeres ved Svovlbrint, og hvis basiske Bestanddele siden kunne opløses i Saltsyre, medens Kiselsyren kan uddrages ved kulsuurt Natrum. Han viste, at ogsaa en stor Mængde andre metalliske Silicater blive decomponerede ved Svovlbrintet og at Porcelainjorden fra Bornholm indeholder et Ceriumsiliat.

Etatsraad og Professor *Ørsted* har meddeelt Selskabet et nyt electromagnetisk Forsøg, som han troer uforenelig med *Ampères* Theorie. Det er en gammel Erfaring i Videnskabens Historie, at modsatte Theorier over en Naturvirkning længe kunne vedligeholde sig imod hinanden, uagtet der vel findes Grunde, der burde bestemme Meningerne. I et saadant Tilfælde maa man søge at udfinde et Experiment, der aldeles ikke kan forklares paa to Maader. Standsede man før paa en Korsvei, hvor man var usikker hvilken Retning man videre skulde tage, saa viser et saadant *Experimentum crucis*, som *Baco* kaldte det, den rette Vei. Paa et saadant Punkt kunde man omtrent antage, at Striden stod mellem den Forklaring *Ampère* havde givet over de electromagnetiske Virkninger, og den, Opfinderen har givet. Vel har *Ampères* Theorie ikke beholdt mange Forsvarere uden for Frankrig, og selv der ere Meningerne deelte; men den Mangfoldighed af matematiske Udviklinger, der gjør det vanskeligt at overskue denne Theorie, har ogsaa hindret mange Physikere i at bestemme dem for en Mening. Som bekjendt antager *Ampère*, at Magnetismen ikke bestaaer i andet end en Samling af smaa electricke Strømme, der gjøre Kredsløb omkring Grunddelene, i Planer, der ere paralelle og gjøre en meget liden Vinkel med